

[Anden næstformand]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om ændring af tjenestemands- og folkeskolelovgivningen m.v. (Ansættelsesvilkår i den amtskommunale folkeskole m.v.).

Af finansministeren (Lykketoft).
(Fremsat 10/3 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Klaus Hækkerup (S):**

Med det lovforslag, Folketinget nu tager fat på at behandle, overgår kompetencen til at fastsætte løn- og ansættelsesvilkår for ansatte i det, man kalder den amtskommunale folkeskole, til amtskommunerne og til Frederiksberg Kommune. Endvidere overgår kompetencen til at fastsætte løn- og ansættelsesvilkår inden for en række andre undervisningsområder til primærkommunerne.

For os at se er dette lovforslag en naturlig konsekvens af den i 1992 gennemførte overførsel af kompetencen til at fastsætte løn og andre vilkår for ansatte i folkeskolen – i den egentlige folkeskole i primærkommunerne – til primærkommunerne.

Overførslen sker efter aftale med de kommunale parter, og Socialdemokratiet kan støtte forslaget. Der er imidlertid nogle forhold i forbindelse med lovforslaget, der påkalder sig særlig interesse. Hvordan skal pensionsforpligtelserne deles mellem staten og de kommunale myndigheder for personer, der er ansat før overførslen finder sted? I hvilket omfang skal staten betale via bloktilskuddene, hvis der aftales pensionsgivende løntillæg for de overførte tjenestemænd? Hvilket indseende har staten i øvrigt med sådanne aftaler, hvis de måtte blive indgået? Her er bemærkningerne ikke ganske klare, og vi vil derfor søge disse spørgsmål uddybet under udvalgsbehandlingen, men i forventning om, at det kan ske hurtigt og præcist, kan vi tilsige lovforslaget en velvillig og saglig behandling i udvalget.

Pernille Sams (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Henning Andersen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne sige, at i lighed med, hvad vi sagde under behandlingen af de forslag, der førte til loven af 20. maj 1992, kan Det Konservative Folkeparti gå ind for dette lovforslag, der overfører kompetencen til at fastsætte løn- og ansættelsesvilkår til primærkommunerne; det er en decentralisering, der harmonerer fint med konservative ønsker.

Efter vores opfattelse skal primærkommunerne have det samlede ansvar for udgifterne til folkeskolen og til de øvrige undervisnings-tilbud, der er omfattet af forslaget, dvs. ungdomsskolerne i primærkommunerne, ungdomskostskolerne, almen voksenuddannelse, specialundervisning for voksne og undervisning af voksne indvandrere. Det er derfor kun naturligt, at denne kompetence samles ét sted, og at det bliver i primærkommunerne.

Det Konservative Folkeparti hilser det velkomment, at Finansministeriet, Amtsrådsforeningen, KL og Københavns og Frederiksberg Kommuner er enige om, at der med udgangspunkt i den aftale, som lovforslaget bygger på, og aftalerne om fremtidige pensionsforpligtelser vedrørende den amtskommunale folkeskole m.v. ikke kan kræves kompensation af staten under det udvidede totalbalanceprincip.

Sammenfattende kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Bertel Haarder (V):

Når man hører på debatten og læser lovforslaget, er det jo en ren idyl: alle parter er enige om denne sag, der er ingen problemer, det er en naturlig decentralisering. Det indtryk har fru Pernille Sams fået, det har hr. Klaus Hækkerup fået, og det må enhver jo få, som læser dette lovforslag.

Men jeg bliver nødt til at oplyse Folketinget om, at der i dette forslag er elementer af vildledning og misvisende bemærkninger, idet Amtsrådsforeningen på ingen måde har tilsluttet sig forslaget. Der er jo gået måneders forhandlinger forud, hvor Amtsrådsforeningen på den ene side, støttet af Finansministeriet, har krævet en ændring i gymnasirektorerne og HF-rektorerne ansættelsesforhold, men hvor rektorerne støttet af forskellige kræfter er gået imod; og nu kan jeg forstå, at rektorerne ikke blot har vundet, men har vundet totalt og nu ender her som statstjenestemænd.

[Bertel Haarder]

Det kan godt være, det er den rigtige løsning – vi vil gerne overveje det, jeg var personligt i tvivl – men det er ikke rimeligt at stikke Folketinget sådan et lovforslag ud, fordi det overhovedet ikke oplyser, hvad det eneste punkt er, som har været diskuteret: det eneste punkt, der var skyld i, at sagen ikke er kommet frem for lang tid siden, er der fuldstændig plastret ord hen over, så man slet ikke kan se, at det har været drøftet.

Så nu synes jeg, at vi i udvalget skal se, hvilke argumenter Amtrådsforeningen har, og så åbent og ærligt afveje argumenterne for og imod. Jeg er ikke nødvendigvis uenig i den afgørelse, som finansministeren er kommet frem til efter aftale med undervisningsministeren, men jeg forarges over, at man får så idyllisk et forslag, når man ved, hvilket hundeslagsmål der har ligget bag det, og når man ved, at Amtrådsforeningen, der fremstilles som en samtykkende aftalepartner, mildest talt er uenig på dette ene punkt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg synes, det er overordentlig stærke ord, hr. Bertel Haarder anvender, når han påstår, at der i det foreliggende lovforslag er tale om vildledning og misvisning, fordi der ikke står noget om, at der har været uenighed mellem Amtrådsforeningen og – forstod jeg så på hr. Bertel Haarder – Undervisningsministeriet om placeringen af gymnasie- og HF-rektorerens løn- og ansættelsesforhold. Det er ikke så underligt, for det er ikke det, lovforslaget omhandler. Lovforslaget omhandler personer ansat i folkeskolen, i den amtskommunale og det, man kunne kalde anden form for folkeskoleundervisning. Det er det, der overføres fra staten til henholdsvis amtskommunerne og primærkommunerne. Det er det, lovforslaget indeholder, og som er beskrevet i bemærkningerne – fyldestgørende eller omfangsrigt i hvert fald – og jeg finder ikke, der er anledning til at påstå, at der er vildledning og misvisning.

Men det er klart, at hvis nogen i tilknytning til dette lovforslag synes, at man skal debattere gymnasie- og HF-rektorerens placering, er vi da også parat til at tage den diskussion. Det må så være op til Amtrådsforeningen at komme og anmelde sit synspunkt over for udvalget, og dér vil vi i givet fald se på det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg studsede også en hel del over hr. Bertel Haarders indlæg, og det er da muligt, der er noget rigtigt i det. Jeg synes, det havde været mere korrekt af Venstres ordfører, den tidligere undervisningsminister, at beskæftige sig lidt med, hvad det egentlig er, vi taler om her i dag set i relation til det økonomiske system. Hvad er det, partiet Venstre og De Konservative, da de sad i regering, har lavet? De har lavet en lov for folkeskolen på dette område, der koster de danske kommuner millioner og atter millioner af kroner. Dengang sagde man fra Venstres og De Konservatives side, at det forslag efter aftale med KL var udgiftsneutral. Man vildførte Folketinget til at tro på, at det lærerforlig, man indgik, og som medfører, at lærerne fra den 1. april 1993, tror jeg det er, skal være kommunalt ansatte, ikke kostede noget. Det koster det hvide ud af øjnene, og det ville have klædt hr. Bertel Haarder, om han havde forklaret Folketinget det og eventuelt også havde givet en undskyldning for en sådan lovfadæse.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil nøjes med at berøre det, som jeg tror vedrører dette lovforslag, og som også er anført i lovforslagets bemærkninger, nemlig at det drejer sig om et lovforslag, som ligger i klar forlængelse af det lovforslag, Folketinget vedtog den 20. maj 1992, og som altså vedrører spørgsmålet om, hvor løn- og ansættelsesvilkårene skal forhandles. Vi mener, det var et rigtigt princip, som blev indført den 20. maj af Folketinget på folkeskoleområdet, og at det er rigtigt at videreføre dette princip også på de områder, som er anført i det foreliggende lovforslag.

Man kan vel sige, at disse to lovforslag – det, der blev vedtaget den 20. maj, og dette her – er lovforslag, som tager konsekvensen af noget, som man måske kunne undre sig over der ikke er taget konsekvensen af for mange år siden. For det er jo noget underligt noget, at det er staten, der har skullet forhandle disse spørgsmål, mens det primært var kommuner og amtskommuner, der havde ansvaret for det. Det er vel en rest af lidt for meget »stats-« og lidt for meget centralisme, der har ligget her, og vi opfatter det som et klart gode, at man endelig tager konsekvensen af det også på dette område og fjerner statens særlige bemyndigelse her.

[Aage Frandsen]

Måske hænger det sammen med, at man fra nogle sider har opfattet det som lidt »finere« og måske lidt mere sikkert at være ansat under staten end under amter og kommuner. Men det er nu engang sådan, at kommuner og amter i stigende omfang har overtaget opgaver, som førhen lå hos staten, og derfor betragter vi de her foreslåede bestemmelser som en helt naturlig konsekvens af den udvikling, vi har været inde i de senere år, og vi hilser lovforslaget velkommen.

Poul Nødgaard (FP):

I maj 1992 vedtog Folketinget et lovkompleks, hvorefter lærere, der ansættes i primærkommunerne efter 1. april 1993, overgår til ansættelse i den pågældende kommune, der bl.a. også selv får pensionsforpligtelserne.

Nu kommer finansministeren med endnu et lovforslag, hvorefter der skal ske den samme proces på det amtskommunale skolevæsens område. Det lyder umiddelbart lige så fornuftigt som den lovgivning, der blev indført i maj 1992, og Fremskridtspartiet er da også enig i den decentraliseringsstanke, som ligger bag lovforslaget.

Men jeg vil bede finansministeren – eventuelt hans embedsmænd – om at gennemlæse Folketingets forhandlinger fra foråret 1992 og dér konstatere, at jeg på Fremskridtspartiets vegne stærkt advarede mod de økonomiske konsekvenser for Danmarks kommuner.

Den daværende finansminister, Henning Dyremose, og de forskellige politiske partiers ordførere negligerede totalt mine bange anelser med hensyn til økonomien. Men hvad er der sket? Kommunerne er ved at føre den 1992-lov ud i livet, og det viser sig nu, at der f.eks. i en kommune som Ringsted på 28.000 indbyggere er årlige udgifter ved den lovgivning, der blev indført i 1992, på 2-3 mio. kr., hvoraf en ikke uvæsentlig del er pensionsforpligtelserne, som nu overgår til kommunerne.

Når jeg nævner dette, er det for at slå fast, at Fremskridtspartiet ikke giver 5 flade øre for det, der herinde i Folketinget med et fortærsket udtryk hedder, at loven er »udgiftsneutral« for parterne. Vær dog mandfolk og erkend, at sådanne smarte udtryk ikke hører hjemme, når man ved, at de ikke holder i praksis.

Derfor vil jeg hermed fra denne talerstol bede finansministeren om at lave en lynundersøgelse af de økonomiske virkninger for en række tilfældigt udvalgte kommuner, fordi dette også har betydning for Folketingets holdning til dette lovforslag. Hvis finansministeren kan følge mig i det ønske, kunne en sådan undersøgelse lægges over til Arbejdsmarkedsudvalget, hvor sagen jo helt givet nu skal til viderebehandling. Så kan vi se på, hvordan de økonomiske konsekvenser er blevet for kommunerne, og vi vil så lynhurtigt kunne drage nogle konklusioner om, hvilken økonomisk betydning dette lovforslag vil få specielt på det amtskommunale område, som vi taler om her i dag.

Jeg synes, det vil være at vildføre Folketinget, hvis vi ikke får de helt rigtige tal på bordet, så vi ved, hvad det er, vi siger ja til, hvis dette lovforslag bliver gennemført. Hvis vi siger ja, mener jeg, at amtskommunerne må have et berettiget krav på at få noget at vide om disse spørgsmål. Når amtskommunerne umiddelbart siger ja, har jeg indtryk af, at det er, fordi man gerne vil – nu må man ikke misforstå, hvad jeg siger – rage til sig, for amterne vil også gerne opretholde deres eksistens så længe som muligt, og de er også interesserede i, at der bliver lagt mest mulig kompetence ud til dem, for des længere kan de blive opretholdt. Derfor siger man ja til et sådant lovforslag, og først når man sidder med tallene på bordet og skal til at regne på dem, kan man se, hvilken økonomisk katastrofe man har ført amtets skatteydere ud i.

Jeg kan udmærket godt forstå, at staten og dermed finansministeren fremsætter et sådant lovforslag, for dermed smøger staten nogle grimer af sig, bl.a. hele tjenestemandssystemet. Det er jeg faktisk enig i at man gør, for jeg synes, hele tjenestemandssystemet er forkert, men man skal fortælle dem, som skal overtage forpligtelserne, at det nu er deres bord også økonomisk set.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører i denne sag ikke kan være til stede her i salen i dag, skal jeg kort fremføre CD's synspunkter.

Som tidligere ordførere allerede har været inde på, drejer det sig om at overføre kompetencen til at fastsætte løn og andre ansættelsesvilkår for ansatte i den amtskommunale og kommunale folkeskole.

[Sonja Albrink]

Jeg har lagt mærke til i lovforslaget, at organisationerne er enige i denne kompetenceoverførsel, og derfor skal jeg blot tilkendegive, at CD vil medvirke til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, hr. Jørgen Estrup, kan ikke være til stede i dag, og derfor skal jeg meddele Det Radikale Venstres synspunkter.

Man kunne vel kalde dette lovforslag et konsekvenslovsforslag eller et klumpelovforslag, fordi det indeholder nogle klumper af konsekvenser af to love fra maj sidste år. Som lærer kan jeg godt blive helt nostalgisk og mindes de gamle dage, da jeg selv sad med ansættelsesbrevet som tjenestemand. Nu er den tid endegyldigt forbi, hvor skolefolk skal skrive under på at være statens loyale tjenere, når bortses fra de særlige bestemmelser for allerede ansatte tjenestemænd, der er inde i dette lovforslag.

Man kan altid diskutere, om det er godt at lægge spørgsmål om læreres vilkår ud, fordi de vilkår jo er en del af niveauet og kvaliteten i al den undervisning, der gives i dette land.

Men Det Radikale Venstre støttede lovforslaget fra sidste år, og derfor tilsiger Det Radikale Venstre også i år positiv støtte til det lovforslag, der er til behandling i dag.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti betragter det, vi gør her i dag, som en naturlig og harmonisk fortsættelse af det, vi tidligere har foretaget, og støtter det.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg skal takke for den helt overvejende positive modtagelse, lovforslaget har fået, og skal anmode om, at man – så hurtigt det nu er forsvaret – færdiggør behandlingen, da det jo er en forudsætning, at lovforslaget træder i kraft til den 1. april.

Det er rigtig, som flere har været inde på, at det foreliggende lovforslag er en opfølgning af tidligere lovgivning, der har decentraliseret på dette område, og som gør det naturligt, at også forhandlingerne om løn- og ansættelsesvilkårene flytter ud. Man behøvede sådan set ikke at sige så meget mere om det.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er neutralt, at der er lavet en ny lovgivning tidligere, berører jo sådan set ikke bedømmelsen af det foreliggende forslag, hvor vi tilstræber en økonomiordning samtidig med udflytningen, som i hvert fald i forhold til den hidtidige fordeling af ansættelses- og forhandlingskompetencen er neutral. Det er en slags replik til det, hr. Poul Nødgaard var interesseret i at få belyst i udvalget.

Hr. Klaus Hækkerup var inde på spørgsmålet om nærmere at få udredet aftalen om fordeling af pensionsforpligtelsen mellem staten og kommunerne. Der er lavet en aftale, der bygger på de samme principper som for den primærkommunale folkeskole, og den kan vi selvfølgelig under udvalgsbehandlingen redegøre – også i tekniske detaljer – for.

Det sidste, jeg skal sige, er til hr. Bertel Haarder. Jeg ved ikke, om det er sædvanligt, at man betegner det som vildledning, at der ikke er oplyst, hvad lovforslagene ikke handler om. Det er i hvert fald en interessant ny vinkel – det er måske udtryk for den nye aggressive oppositionsstil, som vi møder i disse uger.

Det er rigtig, at dette lovforslag ikke handler om overførsel af 140 gymnasie- og hf-rektorer til amtskommunerne. Det er også rigtig, at Amtsrådsforeningen havde ønsket det. Jeg kan tilføje i den almindelige åbenheds navn, at Finansministeriet såmænd ikke havde haft noget imod det, men der har været indvendinger, som vi har bøjet os for, fra Undervisningsministeriet – jeg tror såmænd indvendinger, som også blev fremført i den forrige undervisningsministers tid med samme styrke fra Undervisningsministeriet.

Men man kan altså ikke tage den kritik, der er fra Amtsrådsforeningen af, hvad forslaget ikke handler om, til indtægt for, at Amtsrådsforeningen er imod, at dette forslag gennemføres. Det er i hvert fald ikke, hvad der er oplyst over for mig, og det tror jeg heller ikke er, hvad der er oplyst over for hr. Bertel Haarder. Skulle vi nu ikke tage at skrue os lidt ned.

Jeg har fremsat dette forslag i den foreliggende udformning og uden overførsel af rektorerne ikke blot efter samråd med min kollega undervisningsministeren og dermed formet regeringens indstilling til det, men også i lyset af de holdninger, der har været hos de enkelte partier under tidligere diskussioner af samme

[Finansministeren]

sag i Folketinget. Jeg forstår, at hr. Bertel Haarder på nuværende tidspunkt er lidt splittet mellem, om man mener det ene eller det andet, men det vil vel også opklares under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes, det var en lidt underlig udtalelse, finansministeren kom med, da han sagde, at denne lovgivning ikke vedrører den lovgivning, vi lavede i foråret 1992 på lærerområdet inden for folkeskolen. Det er da helt rigtigt, at det er to forskellige lovgivninger, men de handler jo om præcis det samme, nemlig at en kommunal myndighed nu skal til at have ansvaret for sine embedsmænd.

Men jeg vil gerne høre, om finansministeren vil undersøge og give Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, som sagen nu skal behandles i, konkrete økonomiske oplysninger om, hvorledes den lov, der blev vedtaget i foråret 1992 på det folkeskolemæssige område i kommuner, har indvirket på de pågældende kommuners økonomi. Det synes jeg er afgørende, inden Folketinget siger ja til den lovgivning, der foreligger her, og det var derfor, jeg konkret spurgte finansministeren om det. Men jeg fik faktisk intet svar, og jeg synes, det er udtryk for manglende respekt for mit parti, at man ikke svarer på et konkret spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

I anledning af hr. Poul Nødgaards gentagne opfordringer vil jeg gerne svare, at den overførsel, som blev aftalt, alt i alt var udgiftsneutral, men ikke nødvendigvis på den måde, at balancen mellem kommuner og stat til alle tider blev fastholdt. Derfor kan det godt være, at hr. Poul Nødgaard sidder i en kommunalbestyrelse, hvor der er en merudgift. Jeg siger kun, at den samlede offentlige udgift ikke er påvirket af det.

Til finansministeren vil jeg bare sige, at der jo ikke var gået skår af finansministeren ved, at man åbent og ærligt havde skrevet, at det eneste, der har været problemer med i det lovforslag, er spørgsmålet om gymnasierektorernes placering, og at regeringen af de og de grunde her er kommet til den og den afgørelse. For det

er mærkeligt – og det beder jeg finansministeren forstå – efter at have været med i forarbejderne, at have oplevet, hvor uenige ministerierne var indbyrdes, gymnasierektorerne og Amtsrådsforeningen osv., så at få et lovforslag, hvor det hele er fejlet ind under – sludder, hvor det hele slet ikke er nævnt. Det var kun den oplevelse, der prægede mig, da jeg stod her på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er i anledning af hr. Poul Nødgaards gentagne gange fremførte påstand om, at det kostede penge at overføre folkeskolelærerne fra statsligt forhandlingsregi til kommunalt forhandlingsregi.

Jeg tror, at grunden til, at den påstand fremføres, er, at hr. Poul Nødgaard ikke rigtig har forstået, hvad der skete.

Der er to beløbsstørrelser, man kan tale om. Hr. Bertel Haarder nævnte den ene, nemlig den aftale, der indgås mellem de kommunale parter og regeringen, når man siger: Hvad sparer staten, og hvad skal kommunerne så have tilført?

Når man er enig om det – og det blev man jo på folkeskoleområdet – foretages der derefter en fordeling ud på de enkelte kommuner af det beløb, der er tilført kommunerne. Kriterierne for den fordeling er jo, som hr. Poul Nødgaard sikkert vil erindre, anderledes efter den kommunale styrelseslov end de rent faktiske udgifter i den enkelte kommune. De fordeles nemlig efter nogle objektive, målbare kriterier, sådan at det, den enkelte kommune får tilført, er uafhængigt af, om den er mere eller mindre god til at styre sit skolevæsen.

Det kan godt ske, at den fordeling i Ringsted Kommune, hvor hr. Poul Nødgaard sidder i kommunalbestyrelsen, har givet anledning til en merudgift, men set for landets kommuner som helhed er der givet en gennemsnitlig kompensation for den udgift, staten ellers ville have afholdt.

Det, jeg synes er væsentligt, er, at de samlede offentlige udgifter ikke stiger ved den overførsel, der finder sted. Det synes jeg må være det afgørende – også for Fremskridtspartiet.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg kan udmærket forstå, at alle de partier,

[Poul Nødgaard]

der i foråret 1992 gik ind for lovforslaget om at overføre kompetencen til kommunerne, nu kappes om at forklare økonomien bag den ordning. Der bliver brugt udtryk som »under ét er det udgiftsneutralt«, og så er det, jeg i al ydmyghed bare spørger finansministeren, om vi ikke kan få undersøgt, hvordan økonomien har tegnet sig i en lang række kommuner, efter at de nu skal til at have ansvaret fra 1. april 1993 for lærerområdet.

Kommune for kommune, i hvert fald på Midtsjælland, hvor jeg bor, kan jeg se i avisreferaterne fra de respektive byrådsmøder, hvor meget det koster de forskellige steder. Når man så siger, at det er udgiftsneutralt under ét, må der være en lang række kommuner landet over, hvor ordningen har medført en besparelse. Så er det, jeg kun beder om, da vi har et stort embedsapparat i dette land med finansministeren som ansvarlig, at man sætter nogle mennesker i gang med at få det undersøgt. Hvis de tal viser det, både hr. Klaus Hækkerup og hr. Bertel Haarder slår på, er alt jo i skønneste orden, og så vil jeg også være den, der her fra Folketingets talerstol siger: Tak for papiret, det viser tydeligt og klart, at det, der blev sagt i Folketinget den 16. marts 1993 klokken det og det, passede! Det skal jeg være den første til at gå op at sige, men jeg tror bare ikke på påstanden. Det vil jeg gerne sige her og nu, så man er klar over det.

Det er da klart, at hr. Bertel Haarder har travlt i dag med at forsvare økonomien bag lærerforliget i foråret 1992, for hr. Bertel Haarder var med i regeringen dengang sammen med De Konservative, og jeg husker tydeligt, hvordan hr. Henning Dyremose var lykkelig for det forlig, der var indgået, og som medførte, at lærerne blev kommunalt ansat, fordi staten så i øjnene, at de slap for en bunke udgifter og overførte dem på de kommunale instanser.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu forstod jeg på hr. Poul Nødgaard, at der skulle et stort administrativt apparat til at regne en hel mængde detailtal igennem i en hel mængde kommuner. Det er selvfølgelig også en måde at holde de offentligt ansatte beskæftiget på og en måde at stille krav om, at der skal være flere offentligt ansatte.

Jeg vil bare sige, at jeg troede, Fremskridtspartiets politik egentlig gik i den modsatte retning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Nu synes jeg, vi skal stoppe diskussionen.

Jeg vil gerne lige sige til hr. Klaus Hækkerup: Som tidligere borgmester i en kommune ved hr. Klaus Hækkerup udmærket, at den enkelte kommune sætter sine dygtige embedsmænd til at foretage denne udregning. Det, der er sket og er ved at ske i alle landets 277 kommuner i øjeblikket, er, at man regner på de økonomiske konsekvenser, så den eneste ulempe for finansministeren og hans folk er reelt bare at bede 20-30 kommuner om at indsende oplysninger om, hvilke økonomiske konsekvenser det lærerforlig har haft i deres kommune.

Så lad være at fremsætte en sådan påstand! Det er en billig udtalelse.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg har kun lyst til at sige til sidst til hr. Bertel Haarder, at jeg ikke var klar over, at problemet med rektorerne havde givet anledning til så stort et slagsmål i den gamle regering, at det var det eneste, hr. Bertel Haarder havde i sin bevidsthed, da han skulle diskutere denne sag fra Folketingets talerstol.

Men den åbenhed med hensyn til beslutningsprocessen, som hr. Bertel Haarder gerne ville have, og som jeg ikke helt havde forudset behovet for om en sag, der ikke er på dagsordenen, håber jeg at jeg har leveret med de bemærkninger, jeg gjorde i mit første svar til hr. Bertel Haarder.

Til hr. Poul Nødgaard vil jeg kun sige, at der vistnok er flere af ordførerne, der er bedre til at forklare hr. Poul Nødgaard om baggrunden for den lovgivning, der var forudsætningen for, at dette lovforslag fremkommer, end jeg er.

Jeg skal kun udtrykke min store vanskelighed ved at tilbageholde den ene bemærkning, at en af de mere udgiftskrævende foranstaltninger i den offentlige sektor jo godt kan være de mange undersøgelser, Fremskridtspartiet fra tid til anden efterlyser.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Blot den slutbemærkning, at finansministeren altså ikke kan fastholde, at spørgsmålet om gymnasirektorerens placering ikke er på dagsordenen og ikke er omhandlet i lovforslaget.

Jeg ved godt, hvad finansministeren mener med at fastholde status quo. Så der er på dette punkt ingen grund til at beskrive nogle ændringer, som altså ikke blev til noget.

Men i et vist omfang blev ændringerne jo alligevel til noget. Nu slås det fast – det står der i nr. 1 – at både hf-rektorer og gymnasirektorer bliver statstjenestemænd. Og det er beskrevet, som om det er noget nyt. Så det er altså på dagsordenen.

Men selv om det ikke havde været det, er det da relevant at nævne alligevel, især når lovforslaget har en sådan karakter, at samtlige ordførere står op her og siger, at dette er der jo bred enighed om. Vel var der ej. Det var bare det, jeg ville sige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdskraftformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udbetaling, kontingentrestance m.v.).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(FremSAT 10/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Vagn Christensen (S):**

Det lovforslag, vi her skal behandle, er et led i finanslovaftalen, og det er et besparelsesforslag på 10 mio. kr. Herudover drejer det sig om en række andre ændringer, som kunne deles op i grupper.

De første drejer sig om naturlige ændringer, som sidestiller Europa-Parlaments-medlemmer med folketingsmedlemmer på dagpengeområdet. Det mener vi er meget påkrævet, og vi mener i Socialdemokratiet, at det er helt i orden, at vi får rettet dette forhold således, at der bliver parallelitet her.

Vi mener imidlertid også, at man måske i fremtiden bør se på de problemer, der er med hensyn til udstationerede gruppers dagpengerettigheder, men det kan vi vende tilbage til på et andet tidspunkt.

Omlægningen, der har med ventedagpenge at gøre, er vi ligeledes positivt indstillet over for. Det er også en følge af finanslovaftalen, hvor retten og pligten til uddannelses tilbud efter første arbejdstilbud bliver afskaffet til gengæld for andre og bedre tiltag.

Det er også positivt, at der gives mulighed for, at der kan ske en genoprettelse af a-kasse-medlemskab i forbindelse med restanceinddrivelse. Vi mener, at de ændringer i restancereglerne, der kommer på dette punkt, imødegår den kritik, der med rette har været rejst bl.a. af Folketingets Ombudsmand.

Det sidste punkt, jeg vil nævne, er forslaget om ændringen af a-kassernes samadministrationsregler. I Socialdemokratiet finder vi ingen reel begrundelse for forslaget, men vi er tilfredse med ministerens bemærkninger, der siger for det første, at når det skal lovfæstes, er det med henblik på, at der bliver skabt en klar hjemmel, for det andet, at ministeren agter at fastsætte reglerne efter forhandlinger med Landsarbejdsnævnet, og for det tredje, at de skal bygge på den praksis, der er i dag for samadministration. Disse bemærkninger finder vi meget betryggende.

Når alt dette er sagt, er vi også meget betænkelige ved de bemyndigelsesregler, hvor Landsarbejdsnævnet kobles af, og hvor direktøren for arbejdsløshedsforsikringen får bemyndigelse til at ændre udbetalingsperioden og til at fastsætte, hvornår dagpengene skal være til disposition. Men fremtiden må vise, om disse regler er de rigtige, om det er rigtige beslutninger i det forenklingsarbejde, som vi